

У крипти подгоричког саборног храма промовисана нова збирка поезије Невена Милаковића “Вила са Кошара”

Синоћ је у крипти Саборног храма Христовог Васкрсења у Подгорици одржано представљање књиге „Вила са Кошара” пјесника Невена Милаковића.

Током вечери говорили су: протојереј мр Предраг Шћепановић, архијерејски намјесник подгоричко-даниловградски, господин Зоран Вукадиновић, члан Удружења приштинског корпуса, а својим наступима ово вече је уприличила и етно-појац Бранка Зечевић.

Представљању књиге „Моја горка сјећања” присуствовали су и чланови Удружења приштинског корпуса и Удружења бораца са Кошара.

Уводну ријеч узео је протојереј мр Предраг Шћепановић. Он је заблагодарио свима на присуству и издвојеном времену да својим доласком уприличе једно овакво вече у крипти Храма.

Он је у уводном дијелу свог обраћања подсјетио на ријечи великог пјесника Момира Војводића који је колегу Невена Милаковића назвао игуманом нове духовне поезије:

„Метохијски погорелац Момир Војводић назвао је аутора ове вечери Невена Милаковића игуманом нове духовне поезије. Невен Милаковић се уписао у вјечити нимбус небеске правде као нови трагични јунак Косовске мисли. Послије двадесет година ћутања о Кошарама, Паштрику и страшним догађајима који су обиљежили последње године XX вијека, ту је Невен који је то ћутање прекинуо”.

Он је у даљем обраћању подсјетио на многа велика дјела пјесника Невена Милаковића, указујући на круну његовог досадашњег стваралаштва коју представља пјесма „Вила са Кошара”:

„Из Невенове скромности људи мисле да је Вила са Кошара народна пјесма. То је зато што је ова његова пјесма ушла у народ, а Невен је човјек који је аутор ових бесмртних стихова Виле са Кошара. Писао је Невен и о Јасеновцу и другим српским стратиштима. Писао је о Козари, о Светом Вукашину из Клепаца као и о другим српским бесмртницима. Међутим у Вили са Кошара тој косовској епопеји народ је препознао апотеозу српског народа”.

Прота Предраг је током ове вечери подсјетио и на ријечи блаженопочившег Митрополита Амфилохија:

„Црна Гора је Нојев ковчег испливао из Косовског потопа, а онај који је опипао живе Косовске ране блаженог спомена Митрополит Амфилохије црногорско-приморски зетско-брдски и скендеријски Егзарх најсветијег трона Пећког стално је понављао ријечи свог великог претходника универзалног духа и генија особите вриједности Петра II Петровића – Његоша који је записао: „Надање је наше закопано на Косову у једну гробницу”.

„Када је црногорски Митрополит Петар II Петровић – Његош био у Трсту пришао му један војвођанин да пољуби руку једином слободном српском владоцу који чува слободну српску кућу. А велики Његош му је рекао: „Немамо куће, изгорела је на Косову”. – закључио је протојереј мр Предраг Шћепановић.

Прота Предраг је затим поздравио господина Илију Мандића, предсједника Удружења Кошара у Црној Гори па је замолио да у име ветерана приштинског корпуса овај скуп послуже његове уводне ријечи поздрави господин Зоран Вукадиновић чије поздравно слово преносимо интегрално:

„Имам велику част да вам се у име Удружења обратим са пар ријечи и уједно вас све поздравим. Ми борци са Кошара као непосредни учесници битке чувамо сјећање на херојску борбу са много јачим непријатељем. Свједоци смо да нисмо посустали и да се нисмо предали. Са посебним поштовањем сјећамо се наших палих другова који су у одбрани отаџбине уградили оно највредније што су имали. Уградили су своје младе животе оставши на вјечној стражи на Кошарама. Због тога се захваљујемо пјеснику Невену Милаковићу који нас је пјесмом опјевао и овјековјечио. За свесрдну подршку и помоћ у раду нашег Удружења једно велико хвала господину Андрији Мандићу. На крају, са вјером и надом да наша борба и наше жртве нису биле узалудне ми борци са Кошара из Црне Горе имамо поруку за све вас: „Претке нисмо обрुкали а покољења се неће стидјети!“ Хвала пуно и живјели!“

Након обраћања господина Зорана Вукадиновића, ријеч је узеп пјесник Невен Милаковић:

“Не волим да говорим о својој поезији, поезија свједочи за себе”, казао је Милаковић образлажући одлуку да до краја вечери само чита своје пјесме из најновије збирке. Казивао их је петнаестак, између осталих: “Молитву”, “Принцип”, “Ламент над Гором”, “Руски витез”, “Дрхтај”.... као и једну, по његовим ријечима, “барску”, под називом “Бог се јави”. Свако читање пропраћено је аплаузом, посебну љепоту и вишеслојност у умјетничком утиску и димензији ове вечери допринос је дао наступ Бранке Зечевић, која је извела пјесме: “Светиње” и “Ђедов завјет”.

Невен Милаковић је рођен у Подгорици 1963.године. Више од двије деценије живи и ствара у Бару. Сав свој вијек посветио је писању стихова и романа. Објавио је књиге: „Радост покајања“, „Дар Мајке Божије“, “Зебња”, „Подгорички“, „Последњи плотун“, “Цвијеће добра” и друге.

[“Вила с Кошара”, промоција](#)

mitropolija.com